

De ce a fost exclus Ellet J. Waggoner

21 mai 2009

Gili Cârstea

Un argument major al opozanților soliei 1888 este presupusa cădere de la credință a celor doi mesageri, Jones și Waggoner. Un motiv destul de bun ca să sperie pe oricine, nu? Dacă solia lor nu i-a putut ține alături de Domnul, este evident că nu este bună de nimic.

Eu nu am știut nimic precis cu privire la despărțirea lui Waggoner de biserică. Singura sursă de informare era istoria oficială, care spune că E. J. Waggoner a avut un eșec familial, s-a recăsătorit, lucru pentru care a fost exclus. Fără alte comentarii.

Zilele trecute am descoperit o scrisoare care schimbă complet datele problemei, și lasă pe distinșii noștri opozanți cu mâinile goale.

În anul 1971, ginerele lui Waggoner, Ellis P. Howard (căsătorit cu Pearl Waggoner, fiica mai mică a doctorului), a trimis Conferinței Generale o scrisoare pentru a clarifica lucrurile referitor la eșecul matrimonial al socrului său. El și soția sa au fost întristați să vadă cum presa denominațională abundă de informații false cu privire la motivele pentru care tatăl lor a fost exclus.

Ei susțin că Dr. Waggoner a fost loial până la moarte bisericii adventiste, doctrinei adventiste și soliei pe care a prezentat-o în 1888. Tatăl lor a încetat din viață în brațele lor, cu câteva zile înainte de a pleca amândoi ca misionari în Peru, sub autoritatea Conferinței Generale. Iată mărturia lor despre despărțirea de biserică a tatălui lor, E.J.Waggoner:

La scurt timp după sesiunea din 1888, sora White a fost trimisă în Australia, împotriva voinței ei și fără nicio lumină de la Dumnezeu că ea trebuie să meargă acolo, iar Waggoner a fost trimis în Anglia. Acolo soția lui, Jessie F. Moser Waggoner, a cunoscut un tânăr gentleman de care s-a îndrăgostit. Au decis să se căsătorească, așa că Jessie, întoarsă în State pentru o vacanță, a intentat divorț la un tribunal din California, pe care l-a și obținut. Și-a anunțat copiii printr-o scrisoare, explicând întreaga situație.

Waggoner s-a trezit singur și divorțat peste noapte. Ce era de făcut? Era posibil să se recăsătorească și totuși să rămână membru al bisericii? S-a consultat cu prietenii lui cei mai de nădejde, W.A.Spicer și M.C.Wilcox, redactor la RH, și ei l-au sfătuit că este potrivit să se recăsătorească. Ceea ce a și făcut.

Dar frații lui din conducerea bisericii nu erau de aceeași părere, așa că l-au exclus, motivația fiind căsătorie nebiblică. Probabil că i-au cerut fotografiile ale soției în pat cu tânărul londonez, iar el nu le-a putut obține de la Sherlock Holmes. Se pare că nici Scotland Yard-ul nu a colaborat, așa că dr. Waggoner a trebuit să părăsească biserica adventistă. A fost o mare ușurare pentru Uriah Smith și acoliții lui; acum puteau arăta cu degetul la pericolele soliei 1888, și unde poate duce lumina nouă.

Ironia soartei face ca motivul excluderii lui Waggoner – căsătorie nebiblică – să fie tocmai elementul central prin care solia 1888 condamnă biserica rămășiței: Căsătorie nebiblică. Biserica Laodicea trăiește cu omul cel vechi, dar întreține o „relație” cu Hristos. Cu mintea slujește lui Dumnezeu, dar cu firea pământească slujește lui Baal. Este căsătorită cu legea păcatului și a morții, dar are „relații” cu legea Duhului de viață. Din strigătul disperat al apostolului – „O, nenorocitul de mine...” – se inspiră Martorul credincios atunci când numește pe îngerul bisericii Laodicea „nenorocit.” Romani 7 și Apocalipsa 3 sunt singurele locuri în care apare expresia „nenorocit.”

Culmea este că fosta soție a lui Waggoner, Jessie, nu a fost niciodată exclusă, rămânând până la moarte membră a bisericii. Este normal. Ea se potrivea perfect stării laodiceene, fiind o întruchipare fidelă a situației în care se afla biserica: Era căsătorită cu dr. Waggoner, dar avea „o relație” cu tânărul londonez.

Scrisoarea lui Ellis P. Howard către Conferința Generală nu a primit niciun răspuns. Frații au considerat că nu este necesar să revizuiască istoria oficială cu privire la motivele excluderii lui Waggoner.

Acesta este încă un exemplu – dacă mai era nevoie – că atunci când nu cunoaștem istoria alternativă, este naiv și neproductiv să emitem slogane inspirate din istoria oficială cu privire la oameni și fapte.

Păcat de argumentul opozanților noștri, că Waggoner a apostaziat, și de aceea solia lui trebuie respinsă. Părea atât de convingător...
